

Bất Hòa Trong Hôn Nhân

Có hai vợ chồng kia cưới nhau được hơn năm năm. Từ ngày lấy nhau hai vợ chồng chỉ đi xe cũ nên bây giờ cố gắng để dành tiền để mua xe mới. Sau một thời gian, để dành được một ít tiền nên vợ chồng tính chuyện mua xe.

Một ngày kia người chồng rủ vợ đi coi xe để chọn và mua thì người vợ nói: “Anh đi một mình đi, đó là chuyện của mấy ông.” Người chồng bèn đi một mình. Đến chỗ bán xe anh chọn được một chiếc xe vừa ý, giá cũng vừa với số tiền vợ chồng anh có. Anh vui mừng gọi cho vợ biết là đã chọn được xe, với giá tiền là chừng đó, và nhờ vợ đem tiền đến cho anh. Khi người vợ gặp chồng ở chỗ bán xe thì chỉ đưa tiền chứ không hỏi mua xe gì, màu gì, giá bao nhiêu. Nhưng tối hôm đó khi về đến nhà, người vợ nổi giận với chồng, nói rằng chị muốn thử xem anh sẽ quyết định chuyện mua xe như thế nào, không ngờ anh đã làm theo ý riêng chứ không hỏi ý vợ. Người vợ này muốn chồng hỏi mình thích xe gì, màu gì và muốn mua một chiếc xe với giá thấp hơn số tiền hai vợ chồng có. Người vợ muốn như thế nhưng không nói ra, chỉ yên lặng để thử xem chồng quyết định như thế nào. Khi thấy chồng không làm như điều mình mong muốn, người vợ buồn giận và hai vợ chồng to tiếng với nhau.

Những đôi bạn trẻ sắp cưới hoặc mới cưới thường nghĩ rằng vợ chồng nào có nan đề chứ vợ chồng mình sẽ luôn luôn thuận hòa, không bao giờ giận nhau hay cãi nhau. Đây là ý nghĩ tốt nhưng không thực tế cho lắm. Người nào nghĩ rằng vợ chồng mình sẽ không bao giờ phiền giận hay bất hòa với nhau, khi bất hòa xảy ra chúng ta sẽ ngỡ ngàng, thất vọng và lúng túng không biết ứng xử như thế nào. Trước hết, chúng ta cần nhớ rằng khi sống chung với người khác, bất cứ là với ai, chúng ta sẽ khó tránh được những va chạm, buồn phiền. Dù là cha mẹ, con cái, anh chị em hay vợ chồng, khi sống chung khó có thể tránh được những lúc giận nhau hay làm buồn lòng nhau. Nhất là vợ chồng, dù yêu thương nhau bao nhiêu cũng không tránh được những lúc bất hòa, “cơm không lành, canh không ngọt.”

Bất hòa là gì mà chúng ta không thể tránh được? Các nhà tâm lý học định nghĩa bất hòa như sau: “Bất hòa hay xung đột là sự va chạm, chống nghịch hay bất đồng về sở thích, ý kiến, quan điểm, cách xử sự, v.v... giữa hai cá nhân.”

Tại sao có bất hòa giữa người này với người kia? Trước hết, vì chúng ta là con người bất toàn, không thể tránh được những vấp vấp làm phiền lòng nhau. Hơn nữa chúng ta là con người tội lỗi và ích kỷ, thường cho mình quan trọng hơn người khác, ý của mình hay hơn, đúng hơn ý của người khác. Bản tính ích kỷ và cái tôi trong mỗi

người là nguyên nhân đưa đến nan đề giữa ta với người chung quanh.

Lý do thứ hai khiến vợ chồng không tránh được bất đồng ý kiến là vì hai người là hai cá thể riêng biệt, có những ước mơ, nhu cầu, tính tình, sở thích và ý kiến khác nhau. Khi những điều này giữa vợ chồng không giống nhau hay trái ngược nhau, bất hòa và xung đột có thể xảy ra. Không những thế, vợ và chồng được trưởng dưỡng và lớn lên trong hai gia đình khác nhau, hấp thụ hai lối giáo dục khác nhau; có những thói quen khác nhau trong cách ăn uống, làm việc, giải trí, cũng như cách ứng xử trước những hoàn cảnh của đời sống. Khi lập gia đình, chúng ta đem tất cả những khác biệt đó vào gia đình mới. Vì lý do đó mà sau ngày cưới một thời gian, đôi vợ chồng mới bắt đầu thấy mình và người yêu có nhiều điều khác nhau. Những khác biệt đó có thể giúp vợ chồng bổ khuyết cho nhau nhưng cũng có thể khiến vợ chồng phiền giận hoặc xung đột với nhau. Một lý do khác nữa khiến vợ chồng dễ có bất đồng ý kiến là vì phải chia sẻ với nhau mọi điều trong đời sống và ở bên cạnh nhau mỗi ngày, hết ngày này qua ngày khác. Sự gần gũi đó khiến chúng ta có nhiều cơ hội bất hòa với nhau hơn là với những người khác. Tuy nhiên, điều chúng ta cần nhớ là, vợ chồng bất hòa hay bất đồng ý kiến là chuyện bình thường chứ không phải là nan đề. Nan đề là ở cách chúng ta phản ứng trước những bất hòa hay bất đồng ý kiến. Vì thế,

chúng ta cần biết cách ứng xử như thế nào khi có bất đồng ý kiến, để vợ chồng hiểu nhau và yêu thương nhau hơn chứ không vì đó mà phiền giận nhau hoặc đưa đến đổ vỡ.

Giữa vợ chồng thường có ba loại bất đồng ý kiến như sau:

1. *Những bất đồng ý kiến không cần phải giải quyết.* Chẳng hạn như những quan điểm khác nhau về luật lệ trong cộng đồng, xã hội; những ý kiến khác nhau về thời tiết hay cảnh đẹp trong thiên nhiên; về những tin tức trên báo chí, truyền thanh, truyền hình. Đây là những điều không trực tiếp liên quan đến đời sống gia đình hay quan hệ vợ chồng. Hai người có thể giữ những quan điểm khác nhau mà vẫn sống trong hòa thuận.

2. *Những bất đồng ý kiến cần tìm một sự thỏa thuận chung nhưng không phải tốn nhiều thì giờ hay công sức.* Đây là những điều liên quan đến sinh hoạt hằng ngày của gia đình, chẳng hạn như vợ muốn ăn cơm sớm, chồng muốn ăn trễ. Chồng thích ăn thịt, vợ thích ăn rau; chồng muốn đi nghỉ hè nơi này, vợ muốn đi nơi khác; chồng xài tiền rộng rãi, thoải mái, vợ tính toán kỹ lưỡng, v.v... Đây là những bất đồng ý kiến cần tìm một sự hòa hợp chung. Trong các trường hợp này vợ chồng cần giải thích ý kiến của mình và hai người nhường nhau một chút là vấn đề có thể được giải quyết.

3. *Những bất đồng ý kiến cần phải giải quyết đến nơi đến chốn, nếu không, có thể đưa đến sút mẻ tình cảm vợ chồng hoặc khiến hôn nhân đổ vỡ.* Đây là những vấn đề quan trọng, là căn bản cho hạnh phúc gia đình. Chẳng hạn như ý kiến về mục tiêu cho cuộc đời, về những giá trị đạo đức, về thứ tự ưu tiên trong đời sống, về niềm tin của mỗi người, cách dạy dỗ con cái,

cách sử dụng tiền bạc, thì giờ; cách ứng xử với gia đình đôi bên, v.v... Bất đồng ý kiến về những vấn đề này cần được vợ chồng bàn thảo với nhau cách cởi mở để đi đến một quyết định chung, với sự đồng ý của đôi bên, nếu không sẽ đưa đến những nan đề lớn hơn và sẽ ảnh hưởng đến hạnh phúc gia đình.

Sau đây là phần góp ý với các bạn trẻ sắp lập gia đình. Các bạn cần dành thì giờ trao đổi với nhau về những vấn đề quan trọng trong đời sống. Vấn đề niềm tin chẳng hạn, vợ chồng cần phải có cùng một niềm tin. Những vấn đề khác các bạn cần trao đổi với nhau như: cách sử dụng tiền bạc, thì giờ, cách đặt thứ tự ưu tiên trong đời sống, quan hệ với cha mẹ, với bạn bè cũ. Chúng ta cần xét xem mình có những ý kiến khác biệt nào không cần giải quyết vì không ảnh hưởng đến đời sống chung. Những khác biệt nào có thể đi đến thỏa thuận cách dễ dàng, và quan trọng hơn cả là cần biết giữa hai người có những bất đồng ý kiến nào, cần phải giải quyết đến nơi đến chốn để giữ sự hiệp nhất và củng cố hạnh phúc gia đình. Chúng ta cần phân biệt rõ các loại bất đồng ý kiến này để không giận nhau về những chuyện không đáng mà cũng không xem thường hay bỏ qua những chuyện quan trọng. Nếu thấy giữa hai người có những vấn đề quan trọng chưa đồng ý với nhau, chúng ta nên thành thật chia sẻ với nhau, lắng nghe quan điểm của nhau và nhờ Chúa giải quyết vấn đề đó theo lời dạy của Kinh Thánh.

Sự xung đột hay bất hòa giữa vợ chồng cũng như giữa hai cá nhân thường xảy ra theo tiến trình sau: Bắt đầu là hai người có những ý kiến khác nhau. Nếu không ai nói ra sẽ không có bất đồng ý kiến, nhưng vì mỗi người nói ra ý của

mình nên có bất đồng ý kiến. Bước thứ nhì là mỗi người cố gắng trình bày, biện hộ để cho thấy ý của mình là đúng, là phải. Nếu đến đây hai người tìm ra một giải pháp chung thì sẽ không có xung đột, nhưng nếu không ai chấp nhận lời giải thích của ai, sẽ có tranh cãi hay tranh luận. Đến đây giữa hai người bắt đầu có sự căng thẳng vì mỗi người nhất định đứng trên quan điểm hay ý kiến của mình. Nếu không tìm được một sự thỏa thuận nào nhưng tiếp tục bất đồng ý kiến với nhau, hai người sẽ cảm thấy tức giận, không chỉ bênh vực ý của mình nhưng bắt đầu chỉ trích ý của người kia. Vì không chấp nhận ý kiến của nhau, hai người sẽ đi đến chỗ không chấp nhận nhau. Cuối cùng, nếu vấn đề không được giải quyết, vì hai người không dung hòa mà cũng không nhường nhau, sự căng thẳng gia tăng, giữa hai người sẽ có sự ngăn cách lớn lao. Đây là chỗ nguy hiểm trong mối quan hệ vợ chồng.

Lời Kinh Thánh dạy: “Tại sao giữa anh em có những xung đột, tranh chấp? Không phải là do dục vọng thôi thúc trong lòng anh em sao?” (Thư Gia-cơ 4:1). Theo Lời Kinh Thánh dạy, những ham muốn ích kỷ trong lòng người chính là nguyên nhân gây ra những tranh giành, tranh chấp giữa người này với người kia. Vì thế, chúng ta cần đến với Chúa Cứu Thế, mời Ngài làm Chủ tấm lòng và cuộc đời chúng ta. Chúa sẽ giúp chúng ta bỏ đi cái tôi xấu xa, bỏ đi con người cũ tội lỗi, với những tham muốn ích kỷ, Chúa sẽ giúp chúng ta yêu thương và tôn trọng người khác để có thể sống trong hài hòa, hiệp nhất với những người thân yêu trong gia đình chúng ta.

Minh Nguyễn

An Nghỉ

Một trong những thành ngữ quen thuộc của thời đại chúng ta là 24/7 tức là 24 giờ mỗi ngày, 7 ngày một tuần. 24/7 nói đến những dịch vụ hay công việc thường xuyên, thường trực, không lúc nào nghỉ hay đóng cửa. Chúng ta thích những dịch vụ như vậy vì bất cứ lúc nào cần cũng có. Đó là nói đến phương diện người tiếp nhận hay được cung cấp dịch vụ, còn phía cung cấp dịch vụ 24/7 thì sao? Đơn giản mà nói, đó là những người không bao giờ nghỉ. Dĩ nhiên là người ta chia phiên ra để làm việc nhưng công ty hay phía cung cấp dịch vụ bao giờ cũng phải sẵn sàng cho dịch vụ mà mình hứa hẹn.

Thật ra, ngoài những ngành cần có người túc trực thường xuyên như bệnh viện, sở cứu hỏa, các cơ quan an ninh... những ngành nghề khác không cần phải làm việc 24 giờ mỗi ngày và 7 ngày một tuần như vậy. Gần đây chúng ta cũng thấy nhiều cửa hàng hay những dịch vụ mở cửa bảy ngày trong tuần để phục vụ khách hàng và cũng được nhiều người chiếu cố, tuy nhiên người trong cuộc thấy rõ rằng làm việc không nghỉ như vậy là điều tai hại vô cùng.

Trước hết là tai hại về sức khỏe. Xã hội Mỹ giàu mạnh nhưng cũng không thiếu những chứng nan y và xét cho cùng, người ta đều có thể truy tìm nguyên nhân về điều mà ta gọi là căng thẳng tinh thần hay *stress*. *Stress* chẳng những là nguyên nhân của nhiều thứ bệnh nhưng cũng làm cho hệ thống miễn dịch của cơ thể bị suy thoái, không thể ngăn ngừa bệnh tật. Từ những tai hại về sức khỏe thể xác, đưa đến suy nhược tinh thần và những ảnh hưởng tai hại khác. Vì căng

thẳng, con người mất bình tĩnh, dễ cau có, dễ nóng giận, dễ gây ra tội ác. Người ta cũng vô tình đi vào những tật xấu như ăn nhiều, ngủ nhiều hay say sưa để bớt đi căng thẳng. Từ đó sinh ra những tệ hại khác. Khi tinh thần căng thẳng, tình cảm con người cũng dễ giao động và vì vậy những bất hòa trong gia đình, trong cộng đồng dễ có cơ hội bộc phát.

Thiên Chúa từ khi tạo dựng vũ trụ cho đến khi ban luật cho con dân của Ngài cũng như trong thời đại Tân Ước và thời đại chúng ta, đã có một mẫu mực và một luật lệ rõ ràng cho con người về một ngày nghỉ. Nhưng con dân Chúa cũng như chúng ta hôm nay đã vi phạm trầm trọng luật yên nghỉ đó và vì thế phải lãnh lấy nhiều hậu quả tai hại, từ bất an trong tâm hồn đến xáo trộn ngoài xã hội và nhiều thứ bệnh tật và đau khổ khác. Thiên Chúa không cần phải nghỉ nhưng sau khi tạo dựng thế giới trong sáu ngày, Ngài đã nghỉ ngày thứ bảy và ban phước cho ngày nghỉ, đặt đó làm mẫu mực cho con người noi theo. Khi con dân Chúa vừa được giải phóng khỏi Ai-cập, Thiên Chúa ban cho họ Mười Giới Răn mà điều thứ tư là: “Hãy nhớ ngày nghỉ đặng làm nên ngày thánh.” Con dân của Chúa khi vào Đất Hứa lúc đầu còn tuân giữ luật, nhưng về sau đã coi thường, không coi trọng ngày nghỉ và đó là một trong những lý do chính khiến họ bị lưu đày suốt 70 năm. Thiên Chúa cho biết là để cho đất được nghỉ vì họ đã cày bừa, làm lụng trong những năm mà lẽ ra phải để cho đất nghỉ.

Khi Chúa Giê-xu sống trên trần gian này, giới lãnh đạo tôn giáo thời đó đã bắt bẻ Chúa về những luật lệ, nghi lễ về ngày nghỉ, nhưng Chúa Giê-xu cho họ thấy rằng, Ngài là Chúa của ngày nghỉ và

ngày nghỉ đã được đặt ra cho phúc lợi của con người. Một giáo sĩ Mỹ sau nhiều năm sống ở Do-thái ghi nhận rằng tại đó người ta giữ luật về ngày nghỉ rất nghiêm chỉnh, không cửa hàng nào mở cửa, không có giao thông công cộng và chỉ những dịch vụ nào thật cần thiết mới hoạt động mà thôi. Vị giáo sĩ này quen sống như vậy và khi trở lại Hoa-kỳ, so sánh với đời sống ở đây, ông thấy trong một tuần, nếu được nghỉ trọn vẹn một ngày, tinh thần thật sự được thư giãn và đời sống thấy thoải mái hơn nhiều.

An nghỉ, nghỉ ngơi là một trong những nhu cầu lớn của con người, chính vì vậy mà Thiên Chúa đã đặt luật để con người được ngơi nghỉ. Nhưng con người đã không tôn trọng ngày nghỉ, coi đó như là gánh nặng. Chúa Giê-xu khi đến trần gian này đã tuyên bố: “Hỡi những ai mệt mỏi và gánh nặng, hãy đến với Ta, Ta sẽ cho các ngươi được an nghỉ.” Lời hứa an nghỉ đến từ Chúa Giê-xu và Chúa hứa ban an nghỉ cho những người mệt mỏi và gánh nặng. Không một người nào làm việc bảy ngày một tuần mà lại không mệt mỏi, không ai là người không mang những gánh nặng. Có những gánh nặng vì bắt buộc nhưng có những gánh nặng không cần thiết mà ta tự buộc lấy cho mình.

Trong hành trình vào Đất Hứa của con dân Chúa ngày xưa, cả một thế hệ đã ngã chết trong sa mạc vì thiếu lòng tin mà về sau Chúa đã phán để cảnh cáo chúng ta như sau: “Như Ta đã thề trong cơn thịnh nộ: Chúng sẽ chẳng hề bước vào sự an nghỉ của Ta.” Người xưa đã ngã chết, không được vào Đất Hứa, không được vào sự an nghỉ của Chúa chỉ vì một lý do duy nhất là thiếu lòng tin. Họ không tin là Chúa có thể chinh phục Đất Hứa cho họ và họ đã phản loạn chống

lại Chúa. Con người ngày nay cũng vậy, sẽ mãi mãi sống bên ngoài sự an nghỉ của Chúa cho đến khi nào có lòng tin thật nơi Ngài. Chúa Giê-xu đã phán: “Hỡi những ai mệt mỏi và gánh nặng, hãy đến với Ta, Ta sẽ cho các ngươi được an nghỉ” nhưng bao nhiêu người trong chúng ta tiếp nhận lời hứa đó, tin lời hứa đó và đến với Chúa?

An nghỉ trong Chúa không có nghĩa là chúng ta sẽ không làm gì nữa cả nhưng chỉ có nghĩa là linh hồn chúng ta được an nghỉ trong Ngài, không còn những lo âu, phiền muộn vì Chúa đã gánh những điều đó thế cho chúng ta khi Ngài chịu chết trên thập giá. An nghỉ trong Chúa cũng có nghĩa là vấn đề tội lỗi của chúng ta được giải quyết vì chính tội lỗi đã tạo nên những bất an, phiền muộn trong tâm hồn và ảnh hưởng cả đời sống chúng ta.

Chúng ta đang sống trong mùa hè là mùa nghỉ ngơi. Có những người được nghỉ nhưng cũng có người không được nghỉ. Có cả những người không chịu nghỉ nữa, cứ cho rằng mình phải làm và làm mãi. Không ai trong chúng ta có thể làm 24/7, nhưng nhiều người đã sống 24/7, không bao giờ an nghỉ. Thánh Augustine sau nhiều năm lao khổ trong đời sống đã tìm thấy an nghỉ thật nơi Thiên Chúa và ông đã cầu nguyện như sau: “Chúa đã tạo dựng chúng con cho Chúa nên linh hồn chúng con sẽ không bao giờ được an nghỉ cho đến khi chúng con an nghỉ nơi chính Chúa.” Chúng ta còn khắc khoải là vì chúng ta chưa tìm an nghỉ nơi Đấng đã tạo dựng chúng ta. Chúa Giê-xu đang kêu gọi chúng ta đến với Ngài để được an nghỉ và khi đã an nghỉ nơi Chúa, chúng ta sẽ không thấy là mình phải tuân theo luật ngày nghỉ của Chúa như một điều gì bắt

buộc, nhưng sẽ thấy đó là một phần thưởng, một nghỉ ngơi thật sự.

24/7, làm việc luôn là một phần của đời sống hiện nay nhưng an nghỉ là chương trình của Thiên Chúa cho con người. Hãy tìm an nghỉ nơi Chúa với đức tin nơi Chúa và rồi chúng ta sẽ được tận hưởng Chúa mỗi ngày, mỗi tuần trong an nghỉ Thiên Chúa dành cho chúng ta.

Mục sư Nguyễn Thị

Kính mời quý vị đón nghe Chương Trình Phát Thanh Tin Lành hàng tuần:

- **Chúa Nhật**
 - 8:00 am & 8:00 pm:
1430 AM, Bay Area
 - 9:30 pm: 1190 AM, Nam California
- **Thứ Hai**
 - 9:30 pm: Dallas
- **Thứ Ba**
 - 5:30 am: 106.3 FM, Nam California
 - 8:30 pm: 1440 AM, Orlando
- **Thứ Tư**
 - 7:00 pm: Seattle
 - 8:30 pm: 106.3 FM
Nam California
- **Thứ Năm**
 - 2:30 pm: 1480 AM
Nam California
 - 2:30 pm: 900 AM, Houston
 - 4:00 pm: 92 FM, Atlanta
 - 4:30 pm: 880 AM, Houston
 - 6:00 pm:
1110 AM, Sacramento
 - 7:45 pm: 97.3 FM San Diego
- **Thứ Sáu**
 - 2:30 pm: 106.3 FM
Nam California
 - 6:30 pm: 1430 AM, San Jose
 - 10:30 pm: 1480 AM
Nam California
- **Thứ Bảy**
 - 2:00 pm: Washington, D.C.
 - 6:30 pm: 106.3 FM (mỗi hai tuần),
Nam California
 - 6:30 pm: 1240 AM, San Diego
 - 7:30 pm: 97.3 FM, San Diego